

NOVELL A

**Fortsett
mobbing**

Roy Panen

Hej!

Jag heter Roy Panen och det är jag som har skrivit denna bok.

Den är gratis för läsning/lyssning, nedladdning, delning/spridning. Men den får inte säljas. Och den får inte användas som egen text i andra texter eller böcker.

Jag äger upphovsrätten, och bokfilen är säkerhetsskyddad.

Hoppas du kommer tycka om den.

Mer information finns i slutet av boken.

AMIR-serien

Den handlar om bästa kompisarna Amir och Sten, 8-9 år.

De är mycket mobbade, och de kommer ifrån varandra. Men deras kärlek till varandra är så stark att de senare, med fina vuxnas hjälp, finner tillbaka till varandra.

Båda kämpar framåt på sin nya väg i all hopplöshet. Och det blir en lång och tuff resa innan de ses igen.

Noveller

Från:

AMIR Mobbare

1 Jagad 1-21 79 s.

2 Värsta mobbningen 22-30 53 s.

3 Boxas 31-40 50 s.

4 Fortsatt mobbning 41-57 69 s.

5 Jagad igen 58-75 73 s.

Information

Noveller

AMIR Mobbare har gjorts om till fem noveller.

Hela boken finns med bland novellerna. Texterna har inte gjorts om och är i sitt original.

Novellerna ligger i en nummerordning som följer originalbokens linje av innehåll.

De fem novellerna är ett pedagogiskt alternativ till originalboken. De kan hjälpa läsaren att få en god inblick över vad originalboken handlar om. Och man kan enkelt välja att läsa fristående delar av boken.

A = AMIR.

AMIR

Mobbare

Roy

Panen

Roy Panen

Bokförlag

Roy Panen -

NOVELLER

A MOBBARE

Fortsatt

mobbing

Information

NOVELLER A MOBBARE Fortsatt
mobbing (4) 2023

Hämtad från: AMIR Mobbare (1)

© Roy Panen 2023

Roy Panen Bokförlag, Sollebrunn

www.panen.se

roy@panen.se

Omslagsfoto: Skrynklig plast, Roy
Panen

Omslag: Roy Panen

ISBN 978-91-89769-83-0

Denna bok skyddas av upphovsrätts-
lagen.

Varning

Denna bok är ganska läskig och skrämmande med mobbning som huvudämne. Men var inte rädd eller minsta orolig. Du klarar av det.

Den innehåller också mycket fina saker med massor av ljus. Detta som också blir större och starkare än det mörka och läskiga.

Ingen vill väl bli mobbad. Ändå finns det mobbare. Fast dessa dumma typer behöver nog bara lära sig en liten läxa

för att sedan – förhoppningsvis bli bättre människor. I bästa fall kanske de också blir snälla. Och ännu bättre att de till och med blir fina kompisar.

Alla behöver en kompis att ha kul med. Gärna flera, och både flickor och pojkar.

Amir, i denna bok, har stora problem med mobbare. Men han är stark, och faktiskt tuff, modig, och framförallt påhittig, när det gäller att hantera sina mardrömslika mobbare.

Det finns ingen som visar Amir vägen, hur han ska göra eller tänka – för att få slippa problemen och det som

skrämmar honom.

Men längre fram i denna bokserie, boken Låtsasstorebror, finner han någon som hjälper honom och som bokstavligen sopar rent vägen framför honom där han går. Och nu behöver han inte vara rädd mer.

Amir behöver få drömma, fantisera, och skapa sina egna mål för vad han vill göra. Och allt detta utan att behöva vara rädd.

2016-08-15

Hej, igen!

Kanske är du en av dem som föredrar kortare berättelser, noveller.

Min romanserie AMIR, är en serie på ett antal böcker, men som innehåller flera kortare och avslutande berättelser. Kanske kan dessa vara ett alternativ för val av läsning, och att du senare vill ge dig på att läsa hela serien i sin fulla längd.

Genom serien får du läsa om massor av händelser, som har en koppling till

varandra och med det hänger ihop, med flera röda trådar: kärlek, vänskap, mod, styrka, och en vilja av stål.

I denna novell Fortsatt mobbning, fortsätter mobbningen efter att Amir kommit hem från sin flykt till Göteborg.

Mobbare

Baksidestext

Efter att Sten måste flytta till fosterföräldrar, blir Amir ensamt offer för mobbarna.

Stens mormor dör, hans mamma blir mer tokig och Han måste flytta till en Fosterfamilj.

Efter att han kommit hem från sin lilla flyktresa till Göteborg, jagas han igen av mobbarna och varje dag.

De sprutar ner hans kläder i duschen på gymnastiken i skolan, försöker spola

ner hans gymnastikkläder i toaletten, och terroriserar honom så fort de får chansen.

De tar också hans cykelventiler när han kommer i deras väg.

Mobbningen fortsätter med att de stoppar honom, då han cyklar, och de tar hans ventiler.

Och de kräver pengar av honom. Men har han inga, då tar de istället hans kläder: jacka tröja, byxor och skor. Och de slänger iväg dem någonstans eller stoppar ner dem i någon papperskorg en bit bort.

En dag fick han gå halvnaken hem.

(För mer information och provläsning
se www.panen.se)

CYKELN

41 Släpper ut luften

Amir och mobbare, ute

Amir tycker om att cykla. Fast det går inte, för mobbarna släpper ut luften på hans däck och slänger iväg ventilerna.

Och detta har nu hänt flera gånger,

som tidigare med Sten och honom. Fast den slutade då, i och med att Sten blev tuffare och gav igen på mobbarna.

Han gav sig på Robert i klassen, som tidigare bråkat med honom, som var lillebror till en av de äldre mobbarna.

Fast efter att Sten försvunnit bort till fosterföräldrar och Amir kom tillbaka hem till Skövde, efter en termin hos sina låtsaskusiner i Göteborg, började mobbarna i Skövde bråka med honom igen.

Amir måste numera ha sin röda, enväxlade cykel parkerad i källarförrådet. För han får inte ha den ifred

för mobbarna.

Varje gång som de får chansen, släpper de ut luften ur däcken och slänger iväg ventilerna.

Och de har, som tidigare med Sten, stannat honom, för att därefter släppa ut luften ur däcken och kasta iväg ventilerna. Och han har fått se på under denna kränkning av honom.

Det är mycket psykande och gör honom väldigt ledsen.

Och varje gång som de gör detta mot honom skrattar de och tycker det är jättekul.

Mamma och pappa vet förstås om det

här som mobbarna gör. De har ringt hem till pojkarnas föräldrar, sagt till om det till rektorn och flera lärare på skolan.

Men ingenting händer.

Pojkarna bara nekar kallt till alla anklagelser och säger att Amir bara hittar på, allt som han säger. Eller så har han bara tagit fel på personer, att det är några andra som gör det.

De ljuger lika bra nu som tidigare, då Sten fanns med honom och också var mycket utsatt av denna mobbning.

Och mobbarna lyckas hela tiden slingra sig undan ansvaret, sitt ansvar

och skyldighet för vad de gör, alla elakheter som de utsätter Amir för.

Han har tröttnat på det här och med det tvingats att sluta cykla. Han älskar att cykla, men måste istället promenera dit som han ska: till kompisar eller skolan.

42 Exempel på hur mobbarna gör

Amir cyklar hem från skolan när ett gäng pojkar plötsligt dyker upp på cykelbanan framför honom.

Han cyklar ut på en några meter bred remsa av gräsmattan intill cykelbanan, och försöker på så vis komma förbi

dem.

Men en av dem, Marre, springer ifatt honom och tar tag i pakethållaren.

Och några sekunder senare står Amir omringad av fem pojkar som verkar vilja bråka med honom.

Två av dem håller fast honom, en håller i cykeln och två skruvar loss ventilerna till slangarna i däcken. De släpper ut luften och slänger iväg ventilerna.

Detta händer exakt som tidigare, då Sten var med honom.

Det hela tar bara några sekunder.

Om någon vänligt sinnad person

skulle dyka upp i närheten, skulle denne inte hinna uppfatta vad som händer. Denna mobbning, kränkning, brott som begås mot Amir, sker så snabbt.

Och ventilerna till slangarna blir omöjliga att leta upp. De liksom finns inte mer. De har letat sig ner i gräset, eller i någon buske någonstans, där de landat.

Nej, det är bara att köpa nya.

Och ställa in cykeln i källarförrådet.

43 Flinar och hånar

Mobbarna, allihop, flinar hånfullt mot honom och går därifrån.

När de har kommit kanske tjugo meter bort ropar Kalle till honom.

- Okej, men cykla nu då, turkapa!
- Ja, hej då, svartskalle, ropar en annan.
- Och som han luktar skit, säger en

tredje.

Amir slutar lyssna på vad de säger till och om honom.

Han blir liksom blockerad. Kan inte längre tänka.

Och tårarna rinner.

Det här, som mobbarna precis har gjort mot honom, med hans cykel, ventiler ... det har de, som sagt, gjort så många gånger tidigare.

Men nu ... Nej. Han ska inte be pappa köpa fler ventiler till cykeln.

Han ska sluta cykla.

Nej, han får cykla ... kanske när han blir stor. Vuxen.

SKOLAN

44 Elaka

pojkar

Amir, klasskamrater och tre mobbare,
gymnastiken i skolan

Tre elaka pojkar, elva och tolv år,
smyger runt på skolgården. De är riktigt
fula mobbare.

I dag är de, som många andra dagar förut, på jakt efter att få göra lite elakheter igen. Och måltavlan är som vanligt Amir Hassan i klass 2b.

De känner att han är perfekt att mobba. Framför allt för att han aldrig försvarar sig eller gör motstånd. Visst har han vid flera tillfällen gått till lärarna, sina föräldrar och andra vuxna.

Men det händer inget, inte som mobbarna behöver oroa sig för eller som gör att de blir – typ rädda. De bara nekar till alla anklagelser, och sedan är det bra med allt.

Och det som de retar och mobbar

Amir för är för hans utländska utseende, namn och efternamn. Sedan hittar de på att han har utstående öron, utstående framtänder, krokig och ful näsa, att han är kobent, luktar illa och låter som en bebis när han pratar.

Amir har sedan länge tänkt att han skulle behöva en storebror. Kanske skulle det sätta stopp för mobbningen av honom.

En storebror skulle lätt kunna sätta sig i respekt hos mobbarna. Sedan skulle de inte våga retas eller mobbas mer med honom.

Fast nu så har Amir ingen storebror.

Bara två yngre systrar, Ajda, sex år och Ajna, som är tre. Ingen av dem kan göra något för att hjälpa honom.

Och han känner att han inte har något att välja på, annat än att bara försöka stå ut med sina mobbare.

Han har kommit på olika sätt att klara sig – överleva mobbningen. Han springer bort från dem och sedan söker han skydd hos någon vuxen i närheten. Och det kan få bli vem som helst, men som ser snäll ut.

45 Sprutar ner

Amirs kläder

Amir, Hampus och mobbare, skola

En annan av all mobbning är när flera av mobbarna tar sig in i omklädningsrummet, när Amir har gymnastik med klassen.

Det är idrottslektion för klass 2b och de spelar innebandy.

Flickorna och pojkarna är uppdelade

till hälften i två lag. Vartdera lag har alltså pojkar och flickor.

När klassen har spelat i tio minuter smyger tre äldre pojkar in till pojkarnas omklädningsrum och letar upp Amirs kläder som hänger fint på en väggkrok.

Innan lektionen påminns barnen om att inte ha några värdesaker kvar i omklädningsrummen.

Barnen får lägga sina dörrnycklar till hemmen, cykelnycklar, klockor, plånböcker eller annat av värde som de har, i en plastpåse som läraren sedan låser in i ett skåp, där även en musikanläggning finns.

Mobbarna smyger in i omklädningsrummet och letar upp Amirs klädkrok. De känner igen hans röda jacka.

De tar hans jacka, tröja och byxor och går bort till duscharna och duschar ner dem så att de blir alldeles blöta.

Efter gymnastiken ser Amir att hans kläder inte längre hänger på väggkroken. Och han, de i klassen, finner hans kläder blöta på golvet i en av duscharna.

Amirs bästa kompis, Hampus i klassen, cyklar direkt hem till Amir för att hämta torra kläder till honom.

Och turligt nog är Amirs mamma

hemma när Hampus ringer på dörren.

Amir väljer att sitta kvar i omklädningsrummet, med gymnastikkläderna på kroppen, medans han väntar på att Hampus ska komma tillbaka.

De duschar och byter om, går till nästa lektion på schemat.

46 Liknande händer igen

Vid ett senare tillfälle händer något liknande. Fast nu vid toaletterna. Mobbarna försöker spola ner hans kläder i en av toaletterna.

Men det går inte.

Istället blir det stopp nere i röret, där vattnet ska spolas bort. Men nu, för varje gång de spolar fylls toaletten med

mer vatten. Och snart rinner det över kanten och ner på golvet.

Nu slutar de att spola vatten och skyndar sig därifrån.

Som förra gången hjälper Hampus Amir med att cykla hem till honom för att hämta torra kläder.

Och denna gång bestämmer Amir sig för att berätta om allt för läraren på nästa lektion.

47 Berättar för magistern

Det är en svensklektion, och de får sitta och läsa i sina bänkläsböcker, om de vill.

Och nu behöver de få koppla av lite efter gymnastiken, och incidenten med mobbarna.

De berättar för magistern om vad som har hänt, både denna gång och

förra gången.

Magistern säger att klassen, denna gång, redan har berättat om allt för honom. Och han ska ta ett samtal med rektorn efter lektionen.

Men han undrar också varför Amir inte berättat om det redan vid förra mobbningen.

Fast Amir vet inte. Han bara skakar på huvudet. Men säger snart att han inte trodde att det skulle hända igen.

Fast nu visar det sig att han hade fel.

Magistern frågar om han har en aning om vilka mobbarna är, som tidigare har sprutat ner hans kläder i duschen, och

nu i dag försökt spola ner dem i toaletten.

Amir säger namnen på dem som han tror, eller mer vet säkert, har gjort detta. Fast ingen av dem kommer förstås att erkänna något.

– Ja, säger magistern. När det gäller att stå för vad dom har gjort, då är dom säkert riktiga fegisar – allihop.

Han ska också prata med gymnastikläraren, om att de måste ha dörren till omklädningsrummet låst under hela gymnastiklektionen.

Och när Amirs klass, pojkarna, har duschat och bytt om, kan de ha

yterdörren upplåst för nästa klass som kommer för att ha gymnastik.

48 Spolar ner hans kläder

Och det dröjer ingen längre tid innan det händer igen. Och nu händer det i en av toaletterna i korridoren utanför klassrummet.

Och nu försöker mobbarna ännu en gång spola ner Amirs kläder i toaletten.

Fast denna gång var det hans gymnastikkkläder som någon elev fann nere i toalettstolen i en av toaletterna, strax utanför klassrummet.

Det var en flicka som skulle kissa. Och när hon lyfter på locket till toalettstolen tror hon inte sina ögon när hon ser massor med kläder där i.

Det blev en väldig uppståndelse bland både barn och lärare från ett par klasser.

En av lärarna plockar upp kläderna ur toaletten och ropar ut: om någon,

förmodligen en pojke, saknar en röd T-tröja, ett par blåvita, kortbenta gymnastikbyxor, ett par blåa boxershorts och ett par vita strumpor. Och en röd gymnastikpåse, med ett känt varumärke på utsidan.

Denna beskrivning stämde exakt på Amirs gymnastikpåse, och med hela innehållet.

Och hans påse hänger inte längre på kroken, vid hans röda jacka.

Men han säger inget. Han orkar inte.

Han blir så ledsen.

Och tårarna kommer. De rinner likt bäckar nedför kinderna.

– Det är Amirs gympapåse, säger Hampus.

Nu ser alla att Amir är ledsen och gråter.

Han sjunker ner och sätter sig på golvet. Han blir liksom svimfärdig, illamående.

Flera, både flickor och pojkar, sätter sig ner på golvet och gör Amir sällskap. Han får också flera kramar och blir ordentligt tröstad. Får mycket kärlek.

– Jag kan ta hand om påsen, säger Hampus.

Han reser sig upp och går fram till läraren.

Läraren möter honom med ett varmt leende.

49 Bara vatten

– Är det äckligt nere i toaletten? frågar Hampus.

Läraren skakar bara på huvudet. Han är fortfarande lite chockad över hela denna händelse.

Men så säger han:

– Nej ... Det är bara vatten. Någon

har försökt spola ner kläderna. Och den som besökt toaletten innan har varit duktig med att spola ordentligt efter sej.

– Så det är bara kläder som behöver torkas? frågar en lika nyfiken som intresserad flicka.

Läraren nickar och säger:

– Ja, bara, typ, rent vatten.

Han vrider ur Amirs kläder i toaletten och lägger dem i den röda gymnastikpåsen. Därefter hämtar han en plastpåse och stoppar Amirs gymnastikpåse i.

– Jag kan ta med den hem till mej, säger Hampus. Min mamma kan tvätta allt i tvättmaskinen. Vi har en egen

tvättmaskin i badrummet.

– Ja, tack, Hampus, säger läraren.

Vill du det? Du är så snäll.

– Amir och jag är bästa kompisar, säger Hampus.

– Ja, vad fint, säger läraren.

Snart återgår alla barn till lektionen.

De har en lektion i SO: samhällsorientering.

Och Amir har sedan en stund slutat att gråta och vara ledsen. Det var nog allas kramar med tröstande som fick honom glad igen.

50 Pratar några ord med Amir

Men innan Amir går med in i klassrummet igen vill läraren ha några ord med honom.

Och Hampus är förstås också med dem, som stöd för Amir.

Läraren frågar Amir om han tror sig

veta vilka som har gjort detta mot honom.

Amir vet säkert och namnger pojkarna, mobbarna.

Fast inte heller denna gång kommer de att komma någon vart med att få stopp på mobbningen av Amir.

De namngivna pojkarna förstår inte vad läraren eller rektorn pratar om. Skulle de ha försökt spola ner ...?

De alla, inte färre än fem pojkar, något år äldre än Amir som har hunnit passera nio år med flera månader, nekar bestämt till alla anklagelser mot dem.

Och de kommer inte heller någon

vart med detta ärende med mobbning, då de inte har några bevis som binder de påstådda, misstänkta pojkarna till händelsen.

BOSTADS- OMRÅDE

51 Ännu värre
mobbing

Amir och mobbare, ute

Mobbarna kan söka upp Amir ute, helst

då han är själv, och de ger sig på honom med ännu mera kränkningar.

De stannar honom, någonstans, där han måste betala med pengar, eller kläder, skor, för att få fortsätta gå dit som han var på väg.

Eller om han är stilla på en plats: gräsmatta, lekpark, skog, måste han betala sina mobbare, för att få fortsätta gå eller att bara få vara ifred.

Det som han då måste betala mobbarna med är helst pengar, men i annat fall med saker, kläder eller skor. Dessa som mobbarna då bara helt kallt kastar iväg, eller bär med sig.

Och har han inga pengar, ett mynt eller flera, att ge dem, nu vid stunden och tillfället, ger de honom chansen att senare under dagen lägga pengarna, som de kräver, på en viss plats ute. Det kan vara under en sten under en buske.

Fast Amir har aldrig några pengar att ge dem, och fråga mamma och pappa efter dessa pengar – nej, aldrig.

Och, så klart, någon grund, orsak för att han ska ge dem pengar, finns inte. Nej, det räcker med att han är svartskalle och en äcklig turk. Som luktar illa.

52 Lite bakgrunds- historia

Fast Amir är ingen turk, och hans föräldrar flydde en gång, för länge sedan, från Kurdistan i östra Turkiet.

Hans pappa är journalist, fast numera pizzabagare i Skövde.

I Kurdistan skrev han i en tidning och

kritiserade den turkiska regeringens förtryck mot kurderna. Och efter det blev tidningsredaktionen, som han arbetade på, stormad av poliser.

Fast Amirs föräldrar hade tur med att Amir, samma dag, hastigt blivit sjuk i magont. De behövde åka akut till sjukhuset med honom.

Och på sjukhusets radio hörde de om polisens stormning av tidningskontoret som Amirs pappa arbetade på.

Så nu var det bara för den lilla familjen Hassan att fly ut ur landet, Turkiet, snabbast möjligt.

Amir är bara ett år när de kommer till

Sverige.

53 Kanske lite

schysta

Som sagt, Amirs kläder och skor, som mobbarna tvingar av honom, slänger de som oftast bara iväg, in i någon buske eller liknande.

Det händer också att de slänger dem

lite längre bort.

Fast om Amir har tur så kan de vara lite schysta, att de nöjer sig med att slänga iväg dem någonstans i närheten av där som han är.

Och då kan han, efter att de har gett sig av, gå och hämta sina saker, kläder och skor.

54 Exempel på händelse

Amir ser att mobbarna dyker upp, då han sitter i en av gungorna i lekparken.

Han har otur med att han är själv för stunden.

Han funderar på att blixtsnabbt försöka springa därifrån.

Men han hinner bara tänka tanken då sex pojkar omringar honom.

En håller ett hårt och fast tag i honom.

En annan håller hårt i gungan.

Och en tredje, Kalle, säger:

– Har du några pengar på dej?

Livrädd skakar Amir på huvudet.

– Okej, säger Jonas, ge mej din sko.

Amir hinner inte svara innan Jonas drar av honom skon.

– Och den andra, säger Wilmer och drar av honom hans andra sko.

– Och jackan.

– Byxorna.

Men nu verkar de nöja sig.

55 Svårt att förstå

Kalsonger och strumpor, är vad han har kvar på kroppen.

Han tänker att varför ville inte mobbarna också ha hans kalsonger och strumpor – i en ännu mera fullständigt total förnedring?

Och nu, ska han gå runt och leta upp sina kläder och skor, eller är det bättre

att bara gå raka vägen hem?

Han gör det senare.

Hans kläder och skor trycker mobbarna ner i en papperskorg utanför en närbutik, några hundra meter bort.

Amir springer hem.

Och på vägen möter han flera: barn, ungdomar och äldre, som tittar konstigt på honom. Och flera av dem hälsar också.

Kanske tycker de att han ser ut som en utomjording, där han springer.

Och han tänker att de får tycka och tro vad de vill.

RÅNAD

56 På väg till affären

Amir och mobbare, ute

En dag är Amir på väg till närbutiken en bit hemifrån. Han ska köpa mjölk och kaffe. Och han får också köpa en glass, om han vill, som han kan äta på vägen

hem.

Men han hinner inte fram till affären innan pojkarna dyker upp framför honom på gångbanan, mellan ett villa-kvarter och ett kvarter med stora hyreshus.

De är sex tuffa pojkar som springer fram till honom och ställer sig ivägen, hindrar honom från att fortsätta gå mot närbutiken.

– Vart ska du? frågar Fille.

– Till affären? frågar Marre.

– Svara! väser Kalle högt. Eller vill du ha stryk? Ska jag boxa dej i magen?

– Har du pengar? frågar Wilmer.

– Pengarna eller kläderna? säger Jonas.

– Och skorna!

Amir vet inte vad han ska göra. Och i vilket fall så kan han ju inte gå naken till affären.

Han kör ner handen i byxfickan och får upp sedeln som han har fått av mamma.

– Bara en hundring, säger Kalle och rycker åt sig sedeln. Har du inte mer?

Amir börjar gråta, och må illa. Snart kommer han att svimma. Det känner han tydligt.

– Nu börjar han att grina, den apan,

säger Marre.

– Ja, den turkapan, säger Fille.

Ännu mer tårar kommer, som rinner
som bäckar nedför kinderna.

Mobbarna lämnar honom, går däri-
från, mot närbutiken.

57 Nytt försök

Amir, Ajda och mamma, hemma och
ute

Amir går hem.

Han ljuger, säger till mamma att han måste ha tappat sedeln någonstans på vägen till affären.

Han får en ny sedel att gå till närbutiken med.

Men nu vet han inte om han vågar. Och för tänk om samma sak händer igen?

Men så får han en idé. Han kan fråga Ajda, om hon vill följa med honom till matbutiken.

Och det vill hon gärna.

Mamma säger att pengarna kommer att räcka till en var sin glass som de kan äta på vägen hem, om de vill.

På vägen till affären ber han Ajda att ha sedeln i sin byxficka. Och han ber henne också att titta efter mobbarna.

Hon vet precis vilka pojkar som han menar och hon tycker att de alla är riktigt otäcka typer.

Men de slipper mobbarna den här gången.

LITE MER

OM MIG

Skriva böcker

Jag Roy Panen tycker det är kul att skriva böcker. Och att släppa fantasin helt fri gör det ännu roligare.

När jag skriver på en boktext har jag som oftast tidigare funderat och tänkt mycket kring handlingen i boken.

Och bra idéer får jag när jag är ute på promenader i naturen, eller har ett tråkigt jobb att utföra på mitt arbete.

Och när jag kommer hem, på kvällen, försöker jag tänka fram text för alla mina tankar och funderingar kring handlingen i boken.

Lärare och snickare

Jag är utbildad lärare i svenska och svenska som andraspråk på gymnasienivå.

Men innan jag blev lärare var jag snickare: byggnadssnickare, möbelsnickare och maskinsnickare.

Och som lärare arbetade jag i grundskolans årskurser 4-9. Jag undervisade i svenska, svenska som andraspråk, särskilt undervisningsstöd för elever med särskilda behov, biblioteksansvarig, och som obehörig slöjdlärare.

Det blev för jobbigt att vara lärare, så jag valde att sluta. Jag gick tillbaka till mitt tidigare yrke som snickare.

Gratis böcker

Lite senare började jag skriva böcker.

Och jag startade ett eget bokförlag.

Fast det har gått lite trögt med bokförsäljningen och utlåningen.

Det är svårt att hitta nya läsare. Fast jag tycker själv att alla mina böcker är intressanta och spännande, och borde nå ut till många läsare.

Jag vill och önskar ha många läsare. Och jag fick idén om att själv distribuera/dela ut mina böcker på min hemsida panen.se, för gratis läsning och lyssning.

Alla som vill får läsa och lyssna på mina böcker – GRATIS.

Ge ett bidrag

Den som vill och kan får gärna ge ett bidrag till mitt bokförlag, kanske en tia eller mer. På panen.se finns ett postgironummer till min bank, om man vill skänka en slant.

Tusen tack till dig, på förhand.

Skriva på heltid

Jag skriver böcker på min fritid, men vill så gärna börja skriva på heltid. Fast när jag går i pension 2031, då blir jag nog en glad pensionär och kan skriva böcker 24/7.

Nu vet du lite mer om mig.

Ha det gott och ta hand om dig.

Kramar från din vän

Roy Panen